

Parlamentul
Republicii Moldova

SS nr. 105

07.12.2018

**Deputat în Parlamentul
Republicii Moldova**

***Curtea Constituțională
a Republicii Moldova***

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

prezentată în conformitate cu art. 25 lit. g) din Legea nr. 317-XIII din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională și articolele 38 alin. (1) lit. g) și art. 39 din Codul Jurisdicției Constituționale nr. 502-XIII din 16 iunie 1995

A. Candu
[Signature]
B. Ștefan / S. Ștefan

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA		
INTRARE NR. <u>194</u>		
<u>07</u>	<u>12</u>	<u>20</u> 18

I. AUTORII SESIZĂRII

1. Andrian Candu, Serghei Sîrbu
2. Deputați în Parlament
3. bd. Ștefan cel Mare 105
4. tel. 060018080

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prin prezenta, se solicită constatarea circumstanțelor care justifică interimatul funcției de Președinte al Republicii Moldova, în vederea depășirii blocajului instituțional generat de Președintele Republicii Moldova prin refuzul deliberat al acestuia de a executa obligația constituțională de promulgare a legilor care au fost votate repetat de Parlament.

III. CADRUL NORMATIV PERTINENT

1. Constituția Republicii Moldova

Articolul 1 Statul Republica Moldova

(3) Republica Moldova este un **stat de drept**, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sînt garantate.

Articolul 2 Suveranitatea și puterea de stat

(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție.

(2) Nici o persoană particulară, nici o parte din popor, nici un grup social, nici un partid politic sau o altă formațiune obștească nu poate exercita puterea de stat în nume propriu. Uzurparea puterii de stat constituie cea mai gravă crimă împotriva poporului.

Articolul 6

Separația și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 56

Devotamentul față de țară

(1) Devotamentul față de țară este sacru.

(2) Cetățenii cărora le sînt încredințate funcții publice, precum și militarii, răspund de îndeplinirea cu credință a obligațiilor ce le revin și, în cazurile prevăzute de lege, depun jurămîntul cerut de ea.

Articolul 66

Atribuțiile de bază

Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

- a) adoptă legi, hotărîri și moțiuni;
- b) declară referendumuri;
- c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării;
- d) aprobă direcțiile principale ale politicii interne și externe a statului;
- e) aprobă doctrina militară a statului;
- f) exercită controlul parlamentar asupra puterii executive, sub formele și în limitele prevăzute de Constituție;
- g) ratifică, denunță, suspendă și anulează acțiunea tratatelor internaționale încheiate de Republica Moldova;
- h) aprobă bugetul statului și exercită controlul asupra lui;
- i) exercită controlul asupra acordării împrumuturilor de stat, asupra ajutorului economic și de altă natură acordat unor state străine, asupra încheierii acordurilor privind împrumuturile și creditele de stat din surse străine;
- j) alege și numește persoane oficiale de stat, în cazurile prevăzute de lege;
- k) aprobă ordinele și medaliile Republicii Moldova;
- l) declară mobilizarea parțială sau generală;
- m) declară starea de urgență, de asediu și de război;
- n) inițiază cercetarea și audierea oricăror chestiuni ce se referă la interesele societății;
- o) suspendă activitatea organelor administrației publice locale, în cazurile prevăzute de lege;

- p) adoptă acte privind amnistia;
- r) îndeplinește alte atribuții, stabilite prin Constituție și legi.

Articolul 74

Adoptarea legilor și a hotărîrilor

- (1) Legile organice se adoptă cu votul majorității deputaților aleși, după cel puțin două lecturi.
- (2) Legile ordinare și hotărîrile se adoptă cu votul majorității deputaților prezenți.
- (3) Proiectele de lege prezentate de Guvern, precum și propunerile legislative ale deputaților acceptate de acesta sînt examinate de Parlament în modul și după prioritățile stabilite de Guvern, inclusiv în procedură de urgență. Alte propuneri legislative se examinează în modul stabilit.
- (4) Legile se trimit spre promulgare Președintelui Republicii Moldova.

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 77

Președintele Republicii Moldova, șeful statului

- (1) Președintele Republicii Moldova este șeful statului.
- (2) Președintele Republicii Moldova reprezintă statul și este garantul suveranității, independenței naționale, al unității și integrității teritoriale a țării.

Articolul 91

Interimatul funcției

Dacă funcția de Președinte al Republicii Moldova devine vacantă sau dacă Președintele este demis ori dacă se află în imposibilitatea temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură, în ordine, de Președintele Parlamentului sau de Primul-ministru.

Articolul 93

Promulgarea legilor

- (1) Președintele Republicii Moldova promulgă legile.
- (2) Președintele Republicii Moldova este în drept, în cazul în care are obiecții asupra unei legi, să o trimită, în termen de cel mult două săptămîni, spre reexaminare, Parlamentului. În cazul în care Parlamentul își menține hotărîrea adoptată anterior, Președintele promulgă legea.

Articolul 134

Statutul

(1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova.

(2) Curtea Constituțională este independentă de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției.

(3) Curtea Constituțională garantează supremația Constituției, asigură realizarea principiului separării puterii de stat în putere legislativă, putere executivă și putere judecătorească și garantează responsabilitatea statului față de cetățean și a cetățeanului față de stat.

Articolul 135

Atribuțiile

(1) Curtea Constituțională:

- a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte;
- b) interpretează Constituția;
- c) se pronunță asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;
- d) confirmă rezultatele referendumurilor republicane;
- e) confirmă rezultatele alegerii Parlamentului și a Președintelui Republicii Moldova;
- f) constată circumstanțele care justifică dizolvarea Parlamentului, demiterea Președintelui Republicii Moldova sau interimatul funcției de Președinte, precum și imposibilitatea Președintelui Republicii Moldova de a-și exercita atribuțiile mai mult de 60 de zile;
- g) rezolvă cazurile excepționale de neconstituționalitate a actelor juridice, sesizate de Curtea Supremă de Justiție;
- h) hotărăște asupra chestiunilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid.

(2) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.

IV. Expunerea argumentelor de rigoare în sprijinul sesizării

Conform art. 134 din Constituție, unica autoritate de jurisdicție constituțională în Republica Moldova este Curtea Constituțională.

Crearea blocajelor instituționale, perpetuarea vidului de putere și a unei stări de neconstituționalitate sînt contrare spiritului Constituției, iar voința politică a

Președintelui RM nu trebuie să afecteze funcționalitatea instituțiilor statului și să implice riscuri pentru asigurarea securității naționale și informaționale a statului.

În hotărîrea nr. 28 din 17 octombrie 2017, Curtea subliniază că, în cazurile de blocaje instituționale, cînd atribuțiile unor instituții nu sunt exercitate de titularii acestora, indiferent de motivele acestor blocaje, dispozițiile constituționale prevăd suplinirea acestora prin instituirea interimatului.

În virtutea prerogativei constituționale consacrate în art. 135 alin. (1) lit. f) , Curtea Constituțională urmează a se expune în privința instituirii interimatului funcției de Președinte al Republicii Moldova, în limita circumstanțelor care îl justifică și pentru cazul în care a generat refuzul deliberat al Președintelui de a executa obligațiile ce-i revin potrivit Constituției, urmat de declanșarea unui conflict instituțional.

În fapt,

1. La 28 aprilie 2017, Parlamentul a adoptat Legea nr. 75 pentru completarea articolului 111 al Codului muncii al Republicii Moldova, fiind remisă spre promulgare.

Pe data de 30 mai 2017 Președintele Republicii Moldova (scrisoarea nr. 01/1-06-58/1) a refuzat promulgarea legii.

Pe data de 4 octombrie 2018, Parlamentul a reexaminat și a votat repetat legea sus menționată fiindu-i atribuit un nou număr de ordine, Legea nr. 203 din 4 octombrie 2018 pentru modificarea articolului 111 al Codului muncii al Republicii Moldova. La 12 noiembrie 2018 Președintele Parlamentului a transmis legea în cauză Președintelui țării spre promulgare repetată (scrisoarea DDP/C-6 nr. 218).

La momentul depunerii sesizării (au trecut 25 de zile) Președintele RM nu a promulgat Legea nr. 203.

2. La 20 iulie 2018, Parlamentul a adoptat Legea nr. 151 cu privire la transmiterea cu titlu oneros a unui bun imobil, fiind remisă spre promulgare.

Pe data de 8 august 2018, Președintele Republicii Moldova (scrisoarea nr. 01/1-06-84) a refuzat promulgarea legii.

Pe data de 4 octombrie 2018, Parlamentul a reexaminat și a votat repetat Legea nr. 151 cu privire la transmiterea cu titlu oneros a unui bun imobil.

La 12 noiembrie 2018 Președintele Parlamentului a transmis legea în cauză Președintelui țării spre promulgare repetată (scrisoarea DDP/C-6 nr. 215).

La momentul depunerii sesizării (au trecut 25 de zile) Președintele RM nu a promulgat Legea nr. 151.

3. La 18 octombrie 2018, Parlamentul a adoptat Codul serviciilor media audiovizuale ale Republicii Moldova nr. 174 fiind remis spre promulgare.
Pe data de 2 noiembrie 2018, Președintele Republicii Moldova (scrisoarea nr. 01/1-06-99) a refuzat promulgarea legii.
Pe data de 8 noiembrie 2018, Parlamentul a reexaminat și a votat repetat Codul serviciilor media audiovizuale ale Republicii Moldova nr. 174.
La 12 noiembrie 2018 Președintele Parlamentului a transmis legea în cauză Președintelui țării spre promulgare repetată (scrisoarea DDP/C-6 nr. 214).
La momentul depunerii sesizării (au trecut 25 de zile) Președintele RM nu a promulgat Legea nr. 174.
4. La 25 octombrie 2018, Parlamentul a adoptat Legea nr. 219 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri, fiind remisă spre promulgare.
Pe data de 2 noiembrie 2018, Președintele Republicii Moldova (scrisoarea nr. 01/1-06-98) a refuzat promulgarea legii.
Pe data de 8 noiembrie 2018, Parlamentul a reexaminat și a votat repetat Legea nr. 219 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri.
La 12 noiembrie 2018 Președintele Parlamentului a transmis legea în cauză Președintelui țării spre promulgare repetată (scrisoarea DDP/C-6 nr. 216).
La momentul depunerii sesizării (au trecut 25 de zile) Președintele RM nu a promulgat Legea nr. 219.
5. La 25 octombrie 2018, Parlamentul a adoptat Legea nr. 220 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, fiind remisă spre promulgare.
Pe data de 2 noiembrie 2018, Președintele Republicii Moldova (scrisoarea nr. 01/1-06-98) a refuzat promulgarea legii.
Pe data de 8 noiembrie 2018, Parlamentul a reexaminat și a votat repetat Legea nr. 220 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.
La 12 noiembrie 2018 Președintele Parlamentului a transmis legea în cauză Președintelui țării spre promulgare repetată (scrisoarea DDP/C-6 nr. 217).
La momentul depunerii sesizării (au trecut 25 de zile) Președintele RM nu a promulgat Legea nr. 220.

Potrivit art. 93 din Constituție Președintele RM promulgă legile. Președintele Republicii Moldova este în drept, în cazul în care are obiecții asupra unei legi, să o trimită, în termen de cel mult două săptămâni, spre reexaminare, Parlamentului. În cazul în care Parlamentul își menține hotărîrea adoptată anterior, Președintele promulgă legea.

Potrivit hotărîrii nr. 9 din 26 februarie 1998 Curtea Constituțională a stabilit expres că conform art. 93 alin. (2) din Constituție, în cazul în care Parlamentul își menține hotărîrea adoptată anterior, **Președintele este obligat să promulge legea.**

Prin refuzul deliberat al șefului statului de promulga o lege care a fost revotată de Parlament Președintele statului a încălcat obligațiunea constituțională prevăzută la art. 93 alin. (2) din Legea Supremă iar nedorința acestuia de a promulga o lege urmează a fi considerată și ca circumstanță de imposibilitate temporară a Președintelui de a-și exercita atribuțiile.

În hotărîrile sale anterioare Curtea a subliniat că Președintele țării nu este omnipotent, ci este ținut de obligația de devotament constituțional de a respecta limitele impuse de Constituție și poartă răspundere pentru îndeplinirea cu bună credință a atribuțiilor ce îi revin.

Considerăm că voința politică a Președintelui nu poate constitui o sursă de blocaj instituțional și nu poate anula competențele forului legislativ suprem de a adopta legi. În cazul în care Președintele țării are obiecții serioase asupra unui proiect de lege, acesta are dreptul o singură dată să remită legea Parlamentului spre reexaminare. A doua oară șeful statului este obligat să o promulge chiar dacă obiecțiile sale nu au fost luate în considerație.

Pentru astfel de situații, legislația acordă șefului statului dreptul de a sesiza Curtea Constituțională în vederea verificării constituționalității legii adoptate de Parlament.

În cazul de speță, Președintele țării invocă un șir de argumente de ordin constituțional, fapt ce denotă că acesta are toate pîrghiile de a acționa în continuare strict potrivit legii fără a sfida obligațiunile sale constituționale de a promulga legea votată repetat.

În avizul nr. 2 din 20 octombrie 2017 Curtea Constituțională a concluzionat următoarele:

„34. Totodată, Curtea relevă că în situația de blocaje instituționale, când atribuțiile unor instituții nu sunt exercitate de titularii acestora, indiferent de motivele acestor blocaje, dispozițiile constituționale prevăd suplinirea acestora prin instituirea interimatului.

35. În Hotărârea nr. 28 din 17 octombrie 2017 Curtea a reținut că inacțiunea instituției prezidențiale, prin neexercitarea atribuțiilor fie pentru motive obiective, fie pentru motive subiective, prin refuzul deliberat de a exercita atribuțiile, are consecințe identice, adică blocarea altor instituții.

36. Așadar, Curtea a statuat că în cazul refuzului deliberat al Președintelui de a-și exercita atribuțiile, consecințele sunt identice cu cele ce survin în cazul imposibilității exercitării atribuțiilor pentru motive obiective. astfel. soluționarea acestor situații trebuie să fie identică. adică instituirea interimatului.

37. La fel, Curtea a reținut că prin refuzul deliberat de a-și executa una sau mai multe obligații constituționale Președintele se înlătură el însuși de la exercitarea acestora. - Constatarea circumstanțelor care justifică instituirea interimatului”

În avizul său nr. 2 din 5 ianuarie 2018 Curtea Constituțională a reiterat următoarele:

- Cu privire la competența Președintelui de promulgare a legilor

18. Curtea reamintește că, în cadrul regimului parlamentar al Republicii Moldova, Președintele Republicii Moldova are un volum de competențe expres stabilite de Constituție.

19. Curtea reține că, potrivit articolului 93 alin.(1) din Constituție, Președintele Republicii Moldova promulgă legile.

20. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că promulgarea legii este operațiunea finală a procedurii legislative și ea permite șefului statului să investească legea cu formulă executorie, obligând autoritățile publice să procedeze la executarea prevederilor acesteia (a se vedea HCC nr.3 din 28 februarie 1996).

21. În accepțiunea generală, promulgarea este acțiunea prin care șeful statului atestă existența legii și impune autorităților publice respectarea și supravegherea executării ei. Deci, Președintele Republicii, semnând un decret de promulgare, verifică, constată și certifică existența legii, votată de Parlament în condițiile cerute de Constituție (a se vedea HCC nr.23 din 9 iulie 1998).

22. Promulgarea legii este o prerogativă imperativă a Președintelui țării, consacrată în Constituție.

23. În corespundere cu articolul 93 alin.(2) din Constituție, Președintele este în drept, în cazul în care are obiecții asupra unei legi, să o trimită, în termen de cel mult două săptămâni, spre reexaminare, Parlamentului. În cazul în care Parlamentul își menține hotărârea adoptată anterior, Președintele promulgă legea.

24. Din această perspectivă, în jurisprudența sa Curtea a statuat că controlul legii exercitat de Președinte în cadrul procedurii de promulgare are la bază trei componente (direcții): de procedură, de oportunitate și de constituționalitate.

25. În acest sens, Curtea reamintește că în Hotărârea nr.9 din 26 februarie 1998 a statuat că din textul articolului 93 din Constituție rezultă că șeful statului este în drept să trimită legea, la care are obiecții, spre reexaminare Parlamentului doar **o singură dată**.

26. În același timp, Curtea reține că în Hotărârea nr.23 din 9 iulie 1998 a statuat că:

“Președintele este obligat, potrivit dispozițiilor articolului 93 alin.(2) din Constituție, să promulge legea în termen de două săptămâni de la înregistrarea ei la Președinție – atât în cazul în care nu are obiecții asupra legii, cât și în cazul în care o trimite spre reexaminare, iar Parlamentul își menține hotărârea adoptată anterior. **Nerespectarea acestei proceduri și a acestui termen constituie o încălcare a articolului 93 alin.(2) din Constituție. Asupra constituționalității legii adoptate, atunci când există divergențe de opinii, în baza articolului 135 din Constituție, se pronunță Curtea Constituțională**”.

27. În același sens, în Hotărârea nr.9 din 14 februarie 2014, Curtea a subliniat că:

“64. [...] în conformitate cu prevederile constituționale, Președintele Republicii Moldova poate cere reexaminarea de către Parlament a legii o singură dată, **în cazul revotării fiind obligat să o promulge, chiar și în eventualitatea unor dubii asupra constituționalității legii adoptate**.

65. Această situație este susceptibilă să genereze un impas constituțional, pentru că, pe de o parte, Președintele Republicii Moldova ar fi obligat să promulge o lege contrară Constituției, încălcând astfel Constituția, iar, pe de alta, ar încălca Constituția și dacă nu ar promulga legea, atentând asupra exercitării puterii legislative.

66. În acest context, Curtea consideră că Președintele Republicii Moldova, în cazul trimiterii legii spre reexaminare Parlamentului pentru **motive de neconstituționalitate**, poate

sesiza **concomitent** Curtea Constituțională, în calitate de unică autoritate de jurisdicție constituțională, în vederea controlului constituționalității legii adoptate.

67. Pe de altă parte, având în vedere **norma imperativă** a articolului 93 din Constituție, Curtea reține că **sesizarea în vederea controlului constituționalității legii înainte de publicare nu are incidență directă asupra procedurilor de promulgare**, astfel încât, în eventualitatea promulgării legii contestate până la pronunțarea hotărârii Curții Constituționale, controlul *a priori* al constituționalității legii își continuă procedura în cadrul controlului *a posteriori*.”

28. Astfel, Curtea constată că, în cadrul procedurii de promulgare a legilor, Președintele Republicii Moldova are dreptul să înainteze obiecții asupra legii votate de Parlament o singură dată, însă **nu are drept de veto față de legea adoptată**, aceasta fiind prin excelență opera Parlamentului, în calitate de unică autoritate legislativă a statului.

29. Curtea reiterează că dreptul Președintelui de a refuza doar o singură dată, motivat, promulgarea unei legi este o soluție de natură să elimine blocajul instituțional ce s-ar genera prin eventualul refuz repetat al Președintelui Republicii Moldova de a promulga o lege în privința căreia Parlamentul își menține hotărârea adoptată anterior.

30. Corelativ, Curtea menționează că Președintele este obligat să promulge legea adoptată de Parlament pe durata a cel mult două săptămâni de la data înregistrării ei la Președinție sau de la data înregistrării la Președinție în cazul reexaminării ei la cererea Președintelui. Dispozițiile articolului 93 din Constituție sunt **imperative**, necondiționate și obligatorii atât pentru Președintele Republicii Moldova, cât și pentru Parlament (HCC nr.23 din 9 iulie 1998).

Având în vedere că inacțiunea Președintelui RM de promulgare repetată a legii ca urmare a revotării în Parlament, constituie în sensul articolului 91 din Constituție, imposibilitate temporară, pentru considerente subiective (lipsa dorinței), de a-și exercita atribuția în cauză, se justifică instituirea interimatului funcției pentru asigurarea exercitării acestei obligații constituționale a Președintelui RM.

În acest context, conform art. 91 din Constituție, dacă Președintele RM se află în imposibilitatea temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură, în ordine, de Președintele Parlamentului sau de Prim-ministru.

V. CERINȚELE SESIZĂRII

În conformitate cu articolul 135 alineatul (1) litera f) din Constituție, Curtea Constituțională este unica autoritate competentă să constate circumstanțele care justifică interimatul funcției de Președinte al Republicii Moldova.

Considerînd necesară depășirea blocajului instituțional generat de refuzul Președintelui Republicii Moldova de promulgare repetată a mai multor legi;

pornind de la riscurile pe care le comportă refuzul Președintelui Republicii Moldova de promulgare a unor legi care reglementează domenii importante, precum

asigurarea ordinii publice, inclusiv asigurarea securității informaționale a statului, ca un element indispensabil al securității naționale a Republicii Moldova și altele;

urmărind asigurarea funcționării eficiente a Parlamentului ca unic organ legislativ al țării;

în scopul restabilirii ordinii constituționale în cazul obstrucționării deliberate a acesteia de către Președintele țării în cadrul procedurilor de codecizie sau a competențelor partajate;

luând în considerare Avizul Curții Constituționale nr. 2 din 20 octombrie 2017, nr. 1 din 2 ianuarie 2018 privind constatarea circumstanțelor care justifică interimatul funcției de Președinte al Republicii Moldova pentru exercitarea obligației constituționale de numire în funcție a unui ministru și a unor membri de Guvern, Avizul Curții Constituționale nr. 2 din 5 ianuarie 2018 privind constatarea circumstanțelor care justifică interimatul funcției de Președinte al Republicii Moldova pentru exercitarea obligației constituționale de promulgare a unei legi.

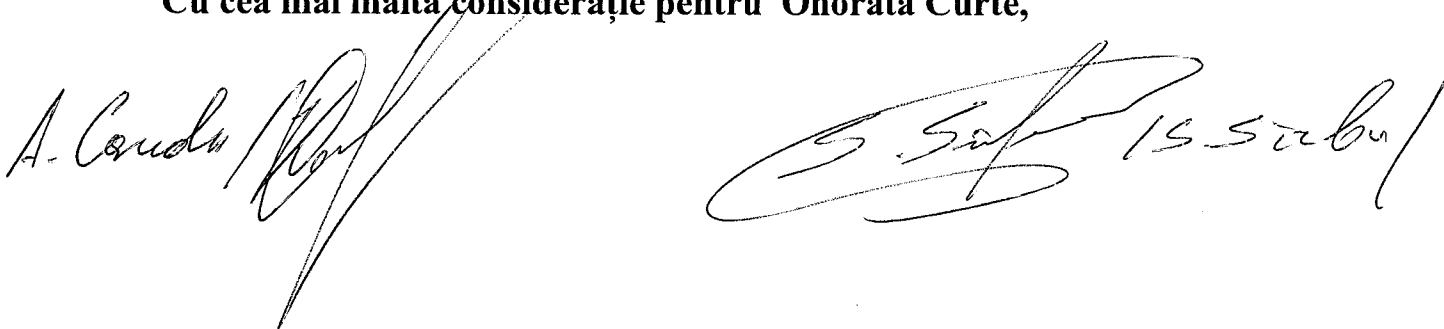
SE SOLICITĂ:

1. Constatarea circumstanțelor care justifică interimatul funcției de Președinte al Republicii Moldova pentru asigurarea exercitării atribuțiilor constituționale în scopul promulgării următoarelor legi:
 - Legea nr. 203 din 4 octombrie 2018 pentru modificarea articolului 111 al Codului muncii al Republicii Moldova;
 - Legea nr. 151 din 4 octombrie 2018 cu privire la transmiterea cu titlu oneros a unui bun imobil;
 - Codul serviciilor media audiovizuale ale Republicii Moldova nr. 174 din 8 noiembrie 2018;
 - Legea nr. 219 din 8 noiembrie 2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri;
 - Legea nr. 220 din 8 noiembrie 2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.
2. Constatarea instituirii interimatului funcției de Președinte al Republicii Moldova pentru exercitarea atribuțiilor constituționale în scopul promulgării următoarelor legi:

- Legea nr. 203 din 4 octombrie 2018 pentru modificarea articolului 111 al Codului muncii al Republicii Moldova;
- Legea nr. 151 din 4 octombrie 2018 cu privire la transmiterea cu titlu oneros a unui bun imobil;
- Codul serviciilor media audiovizuale ale Republicii Moldova nr. 174 din 8 noiembrie 2018;
- Legea nr. 219 din 8 noiembrie 2018 cu privire la Inspectoratul General de Carabinieri;
- Legea nr. 220 din 8 noiembrie 2018 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Totodată, în vederea evitării unui blocaj instituțional care ar putea afecta activitatea puterii legislative solicităm Înaltei Curți primirea și fixarea spre examinare, în fond, a prezentei sesizări în **regim de urgență**.

Cu cea mai înaltă considerație pentru Onorata Curte,

Anexă:

1. Solicitățile Președintelui Parlamentului RM de promulgare a legilor.
2. Refuzurile Președintelui RM de a promulga legile.